

[Carl P. Jensen.]

kunne medføre, at man ikke bygger lejligheder, der er mindre end 50,5 m², men som oftest er dette en størrelse på en lejlighed, som er mere, end f. eks. enlige aldersrentenydere ønsker at bebo. For en sådan lejlighed gives der nu mulighed for, at der kan ydes fuld refusion for huslejetilskud, selvom der er tale om en lejlighed på f. eks. 45 m².

Endelig foreslås der ved ændringsforslag nr. 46 indsat en ny paragraf, hvorefter selve forhøjelsen af lejen, der måtte være en følge af rentenedsættelse eller bidragshenstand, kan udlignes på samtlige lejligheder og samtlige lokaler efter reglen i lejelovens § 39.

Jeg skal med disse bemærkninger, idet jeg iøvrigt henviser til flertalsudtalelsen i udvalgsbetænkningen, på dette flertals vegne anbefale lovforslaget med de foreslåede ændringer til vedtagelse ved anden behandling.

Jeg har med det, jeg her har sagt, alene talt som udvalgets ordfører. Jeg vil derefter gerne gøre nogle bemærkninger som ordfører for mit parti. Jeg fremsætter i min indledning — som jeg sagde det — nogle bemærkninger for egen regning. Jeg skitserede baggrunden for det, jeg betegnede som det reviderede forslag i forhold til majforslaget af 1954. Hertil har jeg for så vidt ikke noget at føje, men jeg vil dog gerne give udtryk for mit partis beklagelse af, at vi ikke har haft mulighed for under udvalgsarbejdet at fastholde det, der for os var hovedlinierne. Mit parti har taget konsekvensen af de politiske magtforhold i tinget; vi har taget dem til efterretning og er, som vi har for vane, gået ind i et sagligt udvalgsarbejde. Vi har søgt at vinde øre for vore synspunkter og har i hvert fald haft noget held med os, således at denne lovgivning dog ikke bliver, som oppositionen lagde op til det ved lovforslagets første behandling.

Jeg lægger dog ikke skjul på, at der er adskilligt i det, der nu gennemføres, som vi er utilfredse med. Der er spørgsmål, vi kunne ønske løst på en helt anden måde. Vi regner ganske vist ikke med, at nedsættelsen af rådighedsbeløbet vil medføre en følelig begrænsning i antallet af boliger, der kan opføres for de disponible midler. Begrænsningen i forhold til den hidtil ydede støtte sker gennem de nye regler for ydelse af driftstilskud, idet grænsen for det lej-

lighedsareal, hvortil der kan ydes tilskud, nedsættes; det må navnlig forventes, at der sker en begrænsning derigennem, at selve m²-tilskuddet nedsættes, uden hensyn til størrelsen af anskaffelsessummen.

Støtte til boligbyggeri for den jævne befolkning burde for så vidt være hovedprincipet i enhver lovgivning på dette område, uanset hvem der gennemfører den. Derfor er det min bestemte opfattelse, at man ikke burde være gået til en nedsættelse af lånegrænsen. I de kommende år, indtil 1. april 1959, stilles der nu midler til rådighed, således, at der med de nugældende priser skulle kunne bygges ca. 8 000 lejligheder om året i boligforeningsbyggeri, idet rådighedsbeløbet for de kommende 4 år vil udgøre gennemsnitlig 312 mill. kr. om året; heraf er de 50 pct. reserveret til boligforeningsbyggeri, d. v. s. ialt 156 millioner i gennemsnit pr. år. Man har hidtil regnet med, at hver lejlighed repræsenterer ca. 20 000 kr.s statslån; det skulle altså give lånemidler til ca. 7 800 lejligheder eller stort set det samme antal som det, der er opført i 1952 og 1953, da boligforeningsbyggeriet udgjorde henholdsvis 48,1 pct. og 43,6 pct. af det samlede boligbyggeri i hele landet. Med den tendens, der i den senere tid har været, for så vidt angår kredit- og hypotekforeningslån, til stigende lånegrænser, vil der måske være mulighed for at strække disse midler, hvilket iøvrigt motiverer aftrapningen af rådighedsbeløbet i de kommende år — naturligvis alt under forudsætning af at byggeomkostningerne ikke viser tendens til at stige. Jeg tror derfor ikke, det er rådighedsbeløbets begrænsning, der kan forventes at ville påføre byggeriet for den jævne befolkning de største vanskeligheder.

Efter min opfattelse vil de boligsøgendes bekymringer være at finde i nedsættelsen af lånegrænsen fra 97 pct. til 94 pct. Hver procent betyder for den boligsøgende en eengangsudgift på mellem 450 og 500 kr. Det er en belastning for de boligsøgende, altså netop for den del af befolkningen, som alle har været enige om at støtten burde begrænses til at omfatte. Det forekommer mig vanskeligt at få øje på det logiske heri. Vi har under behandlingen af dette problem hørt megen flot tale om, at når man ville bygge, måtte man også have noget at bygge for.